

15 października 1927 r.

2

URZĄD PATENTOWY

F41c 7/00

LIOTEK
Urzedu Patentow
Polskiej Rzeczypospolitej

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 6212.

Kl. 72 a 16.

Rudolf von Frommer
(Budapeszt, Węgry).

Urządzenie obsad strzelb myśliwskich.

Zgłoszono 21 sierpnia 1925 r.

Udzielono 3 listopada 1926 r.

Wynalazek odnosi się do urządzenia obsad strzelb myśliwskich, które różni się od dotychczas znanych tem, że czołowa płaszczyzna obsady posiada listwy zachodzące do żłobków w kadłubie zamka, i które zabezpieczają obie odnogi obsady, ukształtowanej w części czołowej widłowo, od zgniecenia lub rozchylenia, oraz zabezpieczają kadłub zamka od niepożądanego przesunięcia się do góry.

Ze względu na umocowanie obsady bardzo jest ważne połączenie kadłuba zamka z kabłąkiem spustowym za pośrednictwem oprawy. Połączenie to wykonywano dotychczas w ten sposób, że główki śrub łączących były widoczne na przedłużeniu kadłuba zamka, co wpływało ujemnie na gładkość tej części i możliwość jej zdobienia. Oprócz tego koniecznem

było zastosowanie na tej widocznej części strzelby albo śrub, początek gwintu których, jak też i odpowiedni gwint nakrętki, jest dokładnie ustawiony „w linji”, albo wykonywanie żmudnego dopasowywania tak, ażeby rowki główek śrub leżały „w linji”, to znaczy były równoległe do osi lufy. W myśl wynalazku kadłub zamka jest połączony z kabłąkiem spustowym i z obsadą zapomocą dwóch śrub, umieszczonych wewnątrz kabłąka spustowego w ten sposób, że główki śrubek są wpuszczone w kabłąk spustowy, wskutek czego nie trzeba ich specjalnie nastawiać „w linji”. Nagwintowana część śruby wkręca się w gwint nakrętkowy, wykonany celowo w ten sposób w przedłużeniu kadłuba zamka, że koniec śruby jest niewidoczny od wewnątrz, gdyż otwór nagwintowany nie

przechodzi nawylot przez przedłużenie kadłuba zamka. Obsady strzelb myśliwskich wykonuje się możliwie małe, celem nadania im odpowiedniego kształtu i zmniejszenia ciężaru. Aby obsady te o stosunkowo tak małych przekrojach posiadały odpowiednią wytrzymałość, należy według możliwości unikać otworów, przerywających włókna drzewa, względnie należy unikać śrub, które nie są bezwarunkowo potrzebne. Ażeby nie zmniejszać wytrzymałości oprawy, oraz dlatego, ażeby uniknąć użycia śrub, zastosowuje się, w myśl niniejszego wynalazku, we wszystkich tych wypadkach, gdzie kabłak spustowy jest dwudzielny, połączenie obu części zapomocą rowków i listew o kształcie jaskółczego ogona w przekroju lub temu podobne połączenia.

Załączony rysunek przedstawia jedno z możliwych rozwiązań, w myśl niniejszego wynalazku.

Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny, fig. 2 — widok z góry wykonania obsady, fig. 3 — przekrój według linii III—III fig. 1; fig. 4 — przekrój według linii IV—IV fig. 2, podczas gdy fig. 5 i 6 przedstawiają nasadkę pałaka spustowego, w widoku z przodu, względnie z góry.

Na powierzchni czołowej kadłuba zamka 1, tam gdzie on się styka z obsadą, istnieją wyżłobienia 2, do których wchodzi listwy 4, wykonane na powierzchni czołowej odnóg obsady 3. Listwy te przylegają szczelnie we wszystkich kierunkach do wyżłobień, przez co jest wydatnie wzmocniona odporność i wytrzymałość obsady na zgniecenie oraz zapobiega się rozchyleniu odnóg. Przez dokładne przyleganie we wszystkich kierunkach listew 4 do wyżłobień 2 uzyskujemy też o wiele lepsze połączenie kadłuba zamka z obsadą 3, ze względu na to, że jak wiadomo, przy strzale następuje szarpnięcie do góry końca lufy, wskutek czego połączony z lufami kadłub zamka chce się oderwać od

przyciśniętej do ramienia obsady. Bardzo skutecznie przeciwdziała takiemu odrywaniu się właśnie dokładne przyleganie listew 4 do rowków 2. Przymocowanie kadłuba zamka 1 do obsady 3 skutecznia się w ten sposób, że kadłub zamka przyciska się ruchem zataczającym łuk do powierzchni czołowej obsady, przyczem przedłużenie 6 wchodzi do odpowiedniego gniazda w obsadzie, a listwy 4 wchodzi do wyżłobień 2 kadłuba zamka, poczem przyśrubowuje się kadłub zamka 1 do kabłaka spustowego 7 zapomocą śrub 8 (patrz też fig. 4). Głowy śrub są wpuszczone do kabłaka spustowego, a gwinty ich wkręcają się w wydrążenia 9 przedłużenia 6, które to wydrążenia mają gwint naśrubków, przyczem jednak górna powierzchnia tego przedłużenia pozostaje nienaruszona, przez co uzyskuje się gładką i nieprzerywaną powierzchnię, nadającą się do przyozdobienia. Uzupełnieniem pałaka spustowego 7 jest nasadka 10, która, jak to widać z fig. 5 i 6, ma z jednej strony kształt widełek, z drugiej zaś posiada występy w kształcie jaskółczego ogona 13, które wchodzi w odpowiednie rowki kabłaka spustowego 7, łącząc w ten sposób bez śrub kabłak 7 z nasadką 10. Kształt widełkowaty jest konieczny, celem umożliwienia swobodnego poruszania się dźwigni zamykającej 11. Kabłak spustowy powinien być dwudzielny; składa się on z części 7 i 10, ażeby umożliwić założenie dźwigni zamykającej 11.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie obsady strzelb myśliwskich, znamienne tem, że powierzchnia czołowa obsady, stykająca się z kadłubem zamka, posiada listwy (4), które wchodzi do wyżłobień kadłuba zamka i zabezpieczają odnogi widełkowato ukształtowanej obsady od zgniecenia i rozchylenia, oraz

zabezpieczają kadłub zamka od przesunięcia się, wskutek szarpnięcia luf do góry przy strzale.

2. Urządzenie obsady według zastrz. 1, znamienne tem, że połączenie obsady z kadłubem zamka i kabłąkiem spustowym uskutecznione jest zapomocą dwóch śrub, wkręcanych od strony kabłąka spustowego, przyczem główki tych śrub wpuszczono są do tego kabłąka.

3. Urządzenie obsady według zastrz. 2, znamienne tem, że założone od strony kabłąka spustowego śruby (8) wkręcają się w gwint naśrubkowy, wykonany w ka-

dłubie zamka, lecz nie wychodzący jednak nawylot na zewnętrzną powierzchnię kadłuba zamka.

4. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że tylna nasadka dwudzielnego kabłąka spustowego ma z jednej strony kształt widełkowy i z drugiej strony przekrój jaskółczego ogona lub temu podobny i łączy się z kabłąkiem zapomocą wsunięcia jednej części w drugą.

R u d o l f v o n F r o m m e r.

Zastępca: A. Bolland,
rzecznik patentowy.

